

Zaplana/Pedreño

La victòria de la candidatura d'Andrés Pedreno en les darreres eleccions al rectorat de la Universitat d'Alacant, celebrades el passat 22 de desembre, ha estat contundent. Pedreno, que era l'únic candidat, va obtenir un suport de més del 80% dels vots. En l'acte d'investidura, una ovació que s'allargà durant uns quants minuts va posar de relleu que els vots no eren de compromís sinó la constatació evident que la comunitat universitària alacantina estava molt satisfeta amb qui és el seu rector des de l'any 1994. Pedreno, i el seu equip, de fet, han treballat de valent per convertir una universitat jove com la d'Alacant en un centre de prestigi, capaç de respondre a l'exigència de la important dinàmica social del sud del País Valencià. La Universitat d'Alacant no ha deixat de ser un centre àgil i modern, però ja és, també, una universitat consolidada.

El suport a Pedreno implica que la seua política és compartida per la majoria de la universitat i que, tal com ell mateix va comentar, el camí del rectorat i el de la resta de la institució és el mateix. Aquesta concòrdia, en principi desitjable, adquireix dimensions molt conflictives quan comprovem que Pedreno s'ha convertit en un dels enemics preferents de l'actual govern de la Generalitat valenciana. Els atacs que membres del govern i fins i tot, i especialment, el president Eduardo Zaplana, han llançat contra el rector no poden ser interpretats com una animadversió personal, són atacs i acusacions contra la Universitat d'Alacant, contra el seu prestigi, durament aconseguit, i contra la seua trajectòria, lliurement i democràticament escollida.

L'afer que va generar la discòrdia és conegut: la creació de la Universitat d'Elx. El rector Pedreno va deixar clara la seua posició: és bo crear noves institucions acadèmiques, però crear implica començar i aportar coses noves, no arrancar les que ja existeixen a qui ja les té. I això és el que s'ha

fet a Elx. La Facultat de Medicina, per exemple, ha estat arrabassada a Alacant per servir ara de nucli de la Universitat d'Elx. No s'ha creat, s'ha dividit.

L'èxit de Pedreno posa en evidència l'actitud del govern Zaplana. La versió oficial que presentava l'oposició del rector al projecte de la Universitat d'Elx com una posició personal i motivada per raons polítiques, ha fet figa. És la Universitat d'Alacant, pràcticament en ple, la que denuncia el comportament del govern valencià, aliè a les necessitats reals de la comunitat acadèmica i de la societat per tant, i motivat qui sap per quines estranyes raons. Caldria que la Presidència de la Generalitat prenguera nota i analitzara amb claredat la situació creada per l'enfrontament, en ocasions violent,

que s'ha creat amb la Universitat d'Alacant, i deixara de fer malinterpretacions simplistes.

Andrés Pedreno ha assumit amb treball i compromís el seu lloc de rector i ha mantingut el cap fred davant una situació tan complicada com perillosa, com és la de ser atacat pel poder polític. S'ha significat dins i fora de la Universitat per la seua actitud digna i cívica, a favor de la modernització d'Alacant i la recuperació de la seua personalitat. De

la seua fermesa i coherència ha vingut la victòria en aquesta darrera elecció. Amb ell, la Universitat d'Alacant ha volgut continuar en el camí de la modernitat, sense deixar-se entrebancar per ningú. L'afer Pedreno no és més que una materialització concreta de l'autonomia universitària, una característica bàsica de la democràcia moderna amb la qual tots els governs, inclòs el d'Eduardo Zaplana, s'han d'acostumar a conviure. El president dels valencians ha obert fronts de conflicte, no sols amb les universitats, sinó també amb el fecund entramat d'associacions cíviques i culturals que caracteritzen el dinamisme de la societat valenciana, sense comprendre que, després de les urnes, és el respecte a la pluralitat de la societat el que legitima un govern. ■

“Els atacs del president de la Generalitat valenciana, Eduardo Zaplana, contra el rector Pedreño són atacs contra tota la Universitat d'Alacant, tal i com demostra la darrera elecció a rector, en què Pedreño va obtenir més del 80% dels vots.”